

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWAURZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

63445

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 27.VI.1969 (P 134 453)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 20.XI.1971

Kl. 5 b, 41/04

MKP E 21 c, 41/04

CZYTELNICIA

UKD
Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Współtwórcy wynalazku: Janusz Strzemiński, Zdzisław Marczak, Stanisław Śpiewakowski, Wacław Skwara, Józefa Leśniak

Właściciel patentu: Kopalnia Węgla Kamiennego „Milowice” Przedsiębiorstwo Państwowe, Sosnowiec (Polska)

Sposób wybierania pokładów minerałów, zwłaszcza węgla w rejonie uskoku

1

Przedmiotem wynalazku jest sposób wybierania pokładów minerałów, zwłaszcza węgla w rejonie uskoku.

Znane sposoby wybierania minerałów, zwłaszcza węgla w rejonie uskoku polegały na tym, że front wybierania poszczególnych warstw lub pokładów był przesunięty o co najmniej pół głębokości zalegania, na przykład 180 metrów powoduje, że dla zachowania ustępliwego frontu eksploatacyjnego w poszczególnych warstwach i uniknięcia sumowania się wpływów na powierzchni, przesunięcie krawędzi eksploatacyjnych musiało wynosić 90 metrów.

Taki sposób wybierania powodował duże straty minerału użytecznego i podrażał znacznie koszty eksploatacji. Celem wynalazku jest opracowanie takiego sposobu wybierania złóż w rejonie uskoku, który to sposób umożliwiałby znaczne wyeliminowanie strat złoża z jednoczesnym pełnym zabezpieczeniem warstw nadległych i powierzchni przed skutkami eksploatacji.

Nieoczekiwanie okazało się, że przez odpowiednie wzajemne usytuowanie frontów eksploatacyjnych przy jednoczesnym wybieraniu warstw z dołu do góry można uzyskać pełne zabezpieczenie warstw nadległych i powierzchni przed skutkami eksploatacji, jak i zmniejszyć poważnie straty złoża.

Sposób wybierania według wynalazku polega na wybieraniu ich w znany sposób kolejno warstwami z dołu do góry z zachowaniem odległości między krawędziami eksploatacyjnymi poszczególnych

2

warstw w granicach pomiędzy strefą maksymalnego sumowania się wpływów, a całkowitym ich zanikiem, to jest od 10 do 15 metrów. W następstwie tego zostanie zachowany ustępliwý front eksploatacyjny po obu stronach uskoku kolejno we wszystkich pokładach, z tym jednak, że straty złoża powstałe w wyniku zmniejszenia się odległości krawędzi eksploatacyjnych w pokładach będą mniejsze przy równoczesnym pełnym zabezpieczeniu obiektów na powierzchni.

Pustkę poeksploatacyjną likwiduje się poprzez podsadzenie jej znaną w istocie zagęszczoną podszadką hydrauliczną, przy czym korzystne jest stosowanie środków przyspieszających sedymentację mieszaniny podszadzkowej, co zapewnia szybkie uzyskanie podporności stropu.

Zastrzeżenie patentowe

20 Sposób wybierania pokładów minerałów, zwłaszcza węgla w rejonie uskoku, **znamienny tym**, że wybiera się je w znany sposób kolejno warstwami z dołu do góry, zachowując przy tym odległości krawędzi eksploatacyjnych w poszczególnych warstwach w granicach pomiędzy strefą maksymalnego sumowania się wpływów a całkowitym jego zanikiem, to jest od 10 do 15 metrów, po czym pustkę poeksploatacyjną likwiduje się znaną w istocie zagęszczoną podszadką hydrauliczną do zupełnego wypełnienia przestrzeni wybranej.